

VINKO BELIČIČ

SPOMIN

Večerni mrak
leži nad rosnimi poljanami.
Vse se zaprlo je za ranami
in vse molči.

Še veter spi,
tako bo težka, trudna noč nocoj.
Tako bi dobro mi biló s teboj,
dekle!

Zakaj si šla?
Odmev pomladnih dni je onemel,
obstal korak, obraz mi pobledel,
odkar te ni.

Tvoj mladi grob
ječi med rosnimi poljanami.
Saj si v zavetju zdaj pred ranami,
zakaj ne spiš?

STANKO VUK

ZVEČER

Zvečer
v ozki, beli obleki
si ko angeli,
ki luči neso.

Tvoja dlan
obsije drevo,
ljudi, zahod,
moje telo.

Vse te je žejno.

Zmrzle zvezde
grede tiho
z gore na goro.